

Hope College

## Hope College Digital Commons

---

Van Raalte Papers: 1860-1869

Van Raalte Papers

---

1-29-1868

### A Letter of Albertus C. Van Raalte to His Son-in-Law, the Rev. Eter Jan Oggel Published in De Hope

A. C. Van Raalte

Simone Kennedy

Follow this and additional works at: [https://digitalcommons.hope.edu/vrp\\_1860s](https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1860s)

The original documents are held in The Joint Archives of Holland. This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from [The Joint Archives of Holland](#).

---

#### Recommended Citation

Van Raalte, A. C. and Kennedy, Simone, "A Letter of Albertus C. Van Raalte to His Son-in-Law, the Rev. Eter Jan Oggel Published in De Hope" (1868). *Van Raalte Papers: 1860-1869*. 455.  
[https://digitalcommons.hope.edu/vrp\\_1860s/455](https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1860s/455)

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1860-1869 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact [digitalcommons@hope.edu](mailto:digitalcommons@hope.edu).

January 29, 1868

Holland, Michigan

A letter of Albertus C. Van Raalte to his son-in-law, the Rev. Pieter Jan Oggel, which was published in *De Hope* on this date, reporting on his attendance<sup>at</sup> a "Christian State Convention."  
↑

From what VR says in his letter, this organization is apparently concerned with evangelizing the State of Michigan. VR does not mention where the convention was held but it met in a large Congregational church which could seat as many as 1200 people.

VR was very impressed with the quality and Christian conviction of the speakers. The convention had a very evangelistic tone which would have appealed to VR. "In all these meetings my soul was struck with the great need to be with Jesus and have His love in our heart." And "Again I am convinced that it is very important for Ministers and for the church of God in the world to meet each other and encourage each other to do the work of the Lord."

This letter is a good example of VR's ecumenical spirit.

In Dutch. Translation by Simone Kennedy.

Original in the archives of Hope College, the Joint Archives of Holland at Hope College.

1868, January 29

Translation by Simone Kennedy, 12/16/97

***De Hope, 29 January 1868: Letter to Mr. P. J. Oggel on the Christian State  
Convention in Michigan***

*De Hope: 29 januari 1868: Brief aan de heer P. J. Oggel over de Staatsconventie  
van Christenen in Michigan*

Detroit, January 17, 1868

The Rev. P. J. Oggel

Dear brother!

The Christian State Convention is over, and it has been a pleasure to have been there. It is not necessary to describe all the details, as your brother will present a report. I only want to tell you that the work of love done by the small number of Christians<sup>1</sup>, who were called by the faithful in Michigan to promote the interests of God's kingdom, has been blessed by God. It was an instructive, encouraging and love provoking assembly.

The church of the Congregationalists, where we met, is a building of, I estimate, 70 by 90. There were 350 people present during the day, and at night it would increase to 1200. It was noticeable that a large number of the most talented and faithful men of the State were attending. It is difficult for me to express how wonderful it was to enjoy such an outpouring of intellect and hearts for such tender interests. It was a great pleasure to listen to the speeches concerning Jesus'

life, in which we were taught how to direct and deal with our calling. I thanked God for these words, which brought Jesus closer to me and made me long to follow His example.

After hearing that there are only seventy thousand confessing Christians in Michigan, and that an enormous number of people live without church, we became convinced that it was our calling to bring the gospel in their homes. It was a great pleasure to hear that seventy-five ladies and gentlemen decided to join a Committee in Detroit to visit these kinds of families. Marvelous words were said concerning the manner of those visits and the blessings experienced through this Christian work of love.

We also spoke for an hour on prayer meetings. We heard many useful and instructive things said on those long, fruitless, deadly and routine prayers, which are always kind of the same, without having anything really to pray for. They pray as they are used to pray, without really hoping for an answer, and are satisfied with the work done in prayer. I wish that all our Christians would have heard it!

We heard stories about the prisoners, and I became deeply convinced that these unfortunate people need to know that they can be sure of our love and compassion. It was wonderful to hear the powerful testimony that we are not better than they, and that only education, providence and God's mighty grace distinguish us from them.

---

<sup>1</sup> I am not sure if this is what is meant. It literally says: "...the work of love of the few religious..."

Much was said about the unity of the believers on earth. This produced the majority of discussion. Most people judged an alliance of churches impossible. They thought that the only way we could show our true and existing union was through the unison in work against our common enemy. I would have regretted it to miss these talks.

Passing over many other topics, I would like to briefly mention the encouragement to work personally for Christ in all circumstances. Much has been said about this. Speakers strongly insisted that every one of the children of God is called to win people for Jesus. The speeches were urgent and impressive, and the talks concerning the manner and the vigor of taking part in this work and being prepared for it were instructive and arousing. Many were moved to tears. It was so impressive when one of the speakers asked for a moment of silent prayer, to give ourselves for this work of love to the Lord, after which he did this himself with a very brief prayer in which he expressed the desire living in all believers present.

In all these meetings my soul was struck with the great need to be with Jesus and have His love in our heart. We will be able to do so much with His love, and so little without it.

I am very grateful that I was here. My heart has been encouraged and my prayer for love and work of love became more earnest. I knew only a couple of the speakers, but learned to love many of them. And I pray to God that He will bless these Christian State Conventions and all the meetings which will spring forth from them. Again I am convinced that it is very important for Ministers and

for the church of God in the world to meet each other and encourage each other to do the work of the Lord.

Your fellow worker who loves you,

A. C. van Raalte

en krachtig. Door  
enkwijzen der Chris-  
ij elkander tot het  
erzoek van Gods  
te ontlekken wat

en werden voorafge-  
es gebed; ook van  
en bij elkander in de  
istelijke Vereeniging  
waar leeraren voor  
ouders voor hunne  
verzochten, en har-  
houden werden.

telegrafeerde, zijn  
gevende, dat hij  
igheden, verhindert  
bij te wonen.

de boodschap kwam  
te Ann Arbor, ons  
vier studenten in de  
ot God waren be-  
len gedacht te wor-

uiten werden door  
men:

vergadering harte-  
poging, die aange-  
de Constitutie der  
ndement toe te voe-  
taan en de Voorzie-  
magtigen God, den  
eer Jezus Christus,

steeds de grootste  
hen te toonen in al-  
gen, ter ontmoet-  
vonden, en dat wij  
prijting en de wel-  
voor de Vriendeloo-  
voor weezen, en de  
denden.

ling erhetgebed van  
n de eenheid zijner  
heeft opgezonden,  
zulk eene bijeen-  
lerlijk zijn kan aan  
iging der belijders,

bij dezen, eene blij-  
anknoopen van alle  
schappen in dezen

### Geliefde Broeder!

De Christelijke Staats-Conventie is afgehoopen, en het verblijdt mij, daar geweest te zijn. In bijzonderheden af te dalen is onnoodig, daar uw broeder een Verslag leveren zal. Alleen wil ik er u van zeggen, dat de liefdesarbeid dier weinige godsdienstigen, die de geloovigen in Michigan ter behartiging van de belangen van Gods koninkrijk opriepen, met Gods zegen bekroond is. Het was een leerzame, opwekkende en liefde verlevende vergadering.

De kerk der Congregationalisten, waar men vergaderd was, schat ik een gebouw van omtrent 70—90; het getal der aanwezigen beliep 350, des avonds oplopende tot 1200. Het was tastbaar, dat er een aanzienlijk getal van de meest begiftigde en godvruchtige mannen van dezen Staat aanwezig was. Ik kan u niet wel mededeelen, hoe aangenaam het mij was, de uitstorting van zulke verstanden en harten te genieten, en dat omtrent zulke teedere belangen. Zeer aangenaam waren mij die speeches, rakende Jezus leven, blootgelegd voor ons tot regelmaat en bestuur omtrent onze roepingen. Ik dankte God voor die woorden, welke mij Jezus dierbaarder maakten, en mij deden dorsten, om Zijne voetstappen te drukken.

Vernemende, dat er in Michigan slechts een zeventig duizend belijders gevonden werden, en dat het aantal enorm was, 't welk onder geen prediking kwam, zoo werd de overtuiging zeer krachtig, dat het roeping was, om op allerlei wijze het evangelie in de woningen te brengen; het verblijdde mij, dat er in Detroit zich vijf en zeventig heeren en dames bij eene Commissie lieten opschrijven, om zulke familien te bezoeken. Veel dierbaars werd er gezegd omtrent de wijze van zulk bezoek en omtrent zegeningen, op zulken Christenlijken-liefde-arbeid ondervonden.

Wij hadden ook een uur over de bidvergaderingen; veel nuttigs en leerzams werd er gehoord over die lange, onvruchtbare doodbiddende sleurgededen, altijd loopende langs hetzelfde pad, zonder dat men eigenlijk wat te bidden

Een profetische blik in de  
Een oog, gevuld met tranen,  
verder zien, dan diepe geleerd  
de verborgene behoeften des h  
gen ook voorgevoelens van h  
men zal. Vatten wij echter a  
hoeften te zamen, zoo schreij  
naar een goed: slechts zalig!  
kan zoo karig zijn, dat hij dit gr  
slechts voor zich alleen verlan  
De Psalmist ziet in de verre  
het gansche Israel verlost van  
zonden. De zegetogt door l  
meer was maar een handgeld  
anderen volgenden togt, wa  
vrijgekochten des Heeren zullen  
keeren, en tot Zion komen met  
en eeuwige blijdschap zal op h  
wezen; vrolijkheid en blijdsch  
zij verkrijgen, maar droefenis  
ting zullen wegvlieden. Hoey  
den voor het Israel Gods zij  
dien tijd, dat David zijn gele  
tot den genadetroon opzond, to  
geklommen! Scharen van gev  
Zions heeft de Heer sedert die  
lost; men kan ook iedereen gr  
schen, die opklimt uit de wo  
zich leunt op zijnen Liefste.  
wachten wij nog op iets and  
verlossing, welke David te gemo  
is de volmaking van het gans  
Gods. Wanneer alle verstro  
verdrevenen verzameld en tehui  
zullen zijn, en zij allen te zame  
kroonen zullen mogen nederwer  
den troon des Lams, dan eerst  
de klaagpsalmen een einde, en  
zaaijen met tranen volgt de zoo  
geerde oogst der eeuwige vreug  
gen wij ons toch, ieder voor zic  
"Zaai ik ook met tranen?" Zo  
antwoordt de Heer: "gij zult o  
de feestvierende menigte zijn."

Voor "De

"En ik geef hun het  
leven; en zij zullen  
loren gaan in der ee  
en niemand zal de  
mijne hand rukke  
10 : 29.

steeds de grootste  
hen te toonen in al-  
gen, ter gemoetko-  
venden, en dat wij  
sprigting en de wel-  
voor de Vriendeloo-  
voor weezen, en de  
lenden.

ing erhetgebed van  
de eenheid zijner  
heeft opgezonden,  
zulk eene bijeen-  
terlijk zijn kan aan  
ging der belijders,

ij dezen, eene blij-  
anknoopen van alle  
schappen in dezen  
om zamen te arbei-  
oordige Commissie  
ar tijds, die hande-  
erende Commissie,  
datum van onze  
in Januarij 1860;

zullen trachten om  
sten te houden in  
ties, en aldus zoe-  
n weg de overwin-  
ngrijk van onzen  
ren.

er gingen op Don-  
Dr. Duffield van  
sman in de dienst  
rtelijke toespraak

Het viel ZEW.  
broeders te schei-  
in Christus zijn,"  
ik niet te zeggen:  
s eigen belofte is,  
n medewerken ten  
Hem lief hebben.  
s lieve broeders in  
s slechts een schei-  
lit loven bij Jezus  
Met een ernstig en

govonden werden, en dat het aantal  
enorm was, 't welk onder geen prediking  
kwam, zoo werd de overtuiging zeer  
krachtig, dat het roeping was, om op al-  
lerlei wijze het evangelie in de wonin-  
gen te brengen; het verblijdde mij, dat  
er in Detroit zich vijf en zeventig hee-  
ren en dames bij eene Commissie lieten  
opschrijven, om zulke familien te bezoeken.  
Veel dierbaars werd er gezegd om-  
trent de wijze van zulk bezoek en om-  
trent zegeningen, op zulken Christen-  
lijken-liefde-arbeid ondervonden.

Wij hadden ook een uur over de bid-  
vergaderingen; veel nuttigs en leer-  
zaams werd er gehoord over die lange,  
onvruchtbare doodbiddende sleurbe-  
den, altijd loopende langs hetzelfde pad,  
zonder dat men eigenlijk wat te bidden  
heeft; men bidt, zoo als men altijd ge-  
woon is te bidden, waarbij men dan ook  
niet wacht op verhooring, maar voldaan  
is in het volbrachte werk. O, hoe gaarne  
had ik gewild, dat al ons Christenvolk  
het gehoord had!

Treffende geschiedenissen hoorden  
wij omtrent de gevangenen, en diep  
werd ik er van doordrongen, dat de be-  
hoefte van zulke ongelukkigen was, te we-  
ten, dat zij van onze liefde en mededoo-  
gen zeker zijn. Aangenaam waren mij  
de krachtige getuigenissen, uitdrukken-  
de, dat wij niet beter waren, en dat al-  
leen opvoeding, voorzienigheid en al-  
magtige genade Gods ons onderscheid-  
den.

Veel is er gesproken over de vereeni-  
ging der geloovigen op aarde. Dit stuk  
leverde de grootste verscheidenheid.  
Het meerderdeel oordeelde eene kerke-  
lijke Vereeniging ondoenlijk; het eni-  
ge, waarin de waarachtig bestaande  
eenheid openbaar kon worden, was ver-  
eeniging in *werk* tegen den gemeen-  
schappelijken vijand. Ik zou niet gaarne  
deze gesprekken gemist hebben.

Veel andere onderwerpen voorbij-  
gaande, stip ik nog alleen aan de op-

verdrivenen verzameld en tenten  
zullen zijn, en zij allen te zame  
kroonen zullen mogen nederwer-  
den troon des Lams, dan eerst  
de klaugpsalmen een einde, en  
zaaijen met tranen volgt de zool-  
geerde oogst der eeuwige vreug-  
gen wij ons toch, ieder voor zich  
"Zaai ik ook met tranen?" Zoo  
antwoordt de Heer: "gij zult o  
de feestvierende menigte zijn."

Voor "De

"En ik geef hun het  
leven; en zij zullen  
loren gaan in der eeu-  
en niemand zal de  
mijne hand rukken"  
10 : 28.

Wanneer nood en gevaar bij-  
breken; wanneer de vreeselijke  
standigheden plaats vinden; in  
dit armzalige leven zijn recht  
houdt, en lijden zonder getal te  
ze rust uitzendt; wanneer bang-  
en doodelijke vrees zich in het  
ste der ziel verbreiden; want  
mensch siddert, en sidderend troost  
—vindt alleen de ware christe-  
troost.

Hij vindt hem in de woorden  
Verlossers: "En ik geef hun het  
go leven; en zij zullen niet  
gaan in der eeuwigheid," enz.  
een zekere schutsbrief tegen alle  
waardigheden, die zich tegen ons  
opwerpen! Zo moge dan dit ste  
leven, dit leven in het tranen-  
vlugtige leven, slechts een han-  
ten einde loopen; het moge ons  
stormen der verdrukkingen uitge-  
worden; de atwisselende jaren  
midden in den wegsnellenden lo-  
seling stilstaan, en schielijk do-  
graf opgehouden worden; de d-  
doodsdag moge plotseling aan-  
hij moge met zijn morgenrood no-  
wen kommer aanbrenge, en schi-



oed en het uitspreken van  
erd de Vergadering geslo-

enkel woord. Ik heb met  
oogen deze zamenkomst van  
ijgewoond. Partijgeest en  
varen daar niet te bespen-  
endheid en liefde straalden  
anspraken. Men droeg el-  
ngen op in den gebede aan

De geest van Christus  
rten in bezit te hebben ge-  
llekonig kwam de gedach-  
e bede bij mij op: "Mogt  
gt het overal zoo zijn!"

elijders, in plaats van hun-  
benzelingen door te bren-  
overgaven aan een werk-  
lijk leven! Dat vijand-  
drukking toch ophielden, en  
voord van Jezus aan zijne  
ladelijke beoefening werd  
dit is mijn gebod, dat gij  
eobt!" "Ziet, hoe goed en  
het, dat broeders ook za-  
want de Heere gebiedt al-  
n en het leven tot in eeu-

der gemeenschap zal de  
rlijk worden. Bidden en  
lan zamen voor de vrede  
oed van Jeruzalem. Zoo  
in ons getroffen, de eeu-  
ovigen bevorderd en des  
verheerlijkt worden!

E. CUN-OGGEL.

LAND, 21 Jan., '68.

bovenstaande Verslag  
ook het hier volgende  
aalte, dat wij tevens eene  
-RED.

DETROIT, Jan. 17, 1868.

OGGEL.

de Broeder!

ijke Staats-Conventie is  
het verblijdt mij, daar ge-  
In bijzonderheden af te

wekkingen tot personeelen Christelij-  
ken arbeid in alle omstandigheden. Vee-  
is hierover gesproken; krachtig is het  
aangedrongen, dat elk een der kinderen  
Gods getoepen is, zielen te winnen voor  
Jezus. Treffend waren de drangrede-  
nen, en leerzaam en hartontvlammend  
de gesprekken omtrent de wijze en de  
kracht, waardoor men in dit werk moest  
gedrongen worden en toegerust zijn.  
Veel tranen werden gestort. Treffend  
was het toen een der sprekers een oogen-  
blik afzonderde tot stil gebed; om zich  
biddende tot dit liefdewerk den Heere  
op te dragen; waarna hij zelf dit luide  
deed met een zeer korte bede; welke be-  
de de taal was van alle aanwezige ge-  
loovigen.

Gedurende al de bijeenkomsten was  
mijne zielen doordrongen van de groote  
behoefte aan de gemeenschap met Je-  
zus en Zijne liefde in ons hart; veel zul-  
len wij met liefde,—weinig zonder haar  
vermogen.

Ik gevoel er dankbaar voor, dat ik  
hier geweest ben; mijn hart is verlevend-  
digd; en mijne bede meer ernstig om lief-  
de en liefde-arbeid. Ik ken maar wei-  
nigen van die Vergadering, doch velen  
van die sprekers kreeg ik lief, en ik bid  
tot God, dat Hij zijn zegen legge op die  
Christelijke Staats Conventies, en op al  
de vergaderingen, die daaruit geboren  
zullen worden.—Op nieuw ben ik door-  
drongen van de overtuiging, dat het een  
groote behoefte is voor de leeraren, ja  
voor de kerk Gods op aarde, met eikan-  
der op allerlei wijze in aanraking te ko-  
men, om elkander op te wekken tot het  
werk des Heeren.

Uw U Liefh.-medearbeider,

A. C. VAN RAALTE.

Voor "De Hope."

"Hij zal Israel verlossen van  
al zijne ongerechtigheden,"  
Ps. 130 : 8.

Een profetische blik in de toekomst!  
Een oog, gevuld met tranen, kan vaak  
verder zien, dan diepe geleerdheid. In

onverwachts den vro-  
christen kan gerust zijn  
van dit tijdelijk leven.  
"En ik geef hun het ee-  
lij zullen niet verloren  
heid en smart mogen  
ziel scheiden, pijn en  
verschrikkingen des ge-  
heet niet, verloren gaan  
blijft het woord des He-  
niet verloren gaan," en  
uit mijne hand rukken  
king! kunt mij mijne ge-  
rooven; gij, dood! kunt  
reld ontrukken: maar  
kunt gij mij onmogelij-  
ne asch moge naar alle  
de verstrooid worden;  
mijns Verlossers kent he-  
daarvan, en dood en ver-  
derdauen zijner almacht.  
hand des Heeren strekt  
haar duister gebied ni-  
sten gebiedenden wenk  
weer teruggave; want  
van al de zijnen: "niem-  
uit mijne hand rukken."

Welk een troost voor  
welk een zalige gerustst-  
wij van de goedheid God-  
de en almacht des Verlo-  
dig besef hebben! Zullen  
leven, wanneer dit leven  
nen wij van een gestorve-  
grond der waarheid zegg-  
hoewel zij dood zijn, zij  
loren gaan in der eeu-  
ons zelfs de dood en het v-  
Jezus' hand rukken: O,  
kleine verdrukkingen, d-  
donker maken, dit nog v-  
mogen! Wel ons alzoo, o  
zus nog onze bescherming  
ons geruststellen. In  
dit ons oprigten: Jezus  
die Jezus, welke gezegd h-  
zal ze uit mijne hand ruk-

Heer, vermeerder ons g-  
met vaste treden onzen  
gen bewandelen, en dat

Another letter  
to Ogeel from  
J. C. R.